

dānemur.) Hoc dicit, quia si nos met ipsi errores nostros corrigeremus, non à domino iudicaremur. Et quia corripimur, tamen pro nobis est ut timore ipso emendemur. In paucis enim omnium est emendatio, ne cum hoc mundo, id est, cum infidelibus daminemur. Nihil enim differt ab infideli qui inconsiderate ad mensam domini accedit.

Taq; fratres cum conuenitis ad manducandum inuenit
cem expectate, si quis esurit domi manducet.) Ad in
uiucem expectandum dicit, ut multorum oblatio
simul celebretur, ut & omnibus ministretur, & si quis im
patiens est, domi terreno pane pascatur. ¶ Ut non in iudi
cium conueniatis.) Hoc est, ne mysterium reprehensibili
ter & cum offensione agatis. ¶ Cætera autem cum uenero
disponam.) Caput prius salutis ordine agendum ostendit,
& quomodo in ecclesiam ab utroque sexu conueniat
ur premissit, in quibus rebus si error fuerit non leue pec
catum est. Cætera autem quæ ad ædificationem ecclesie
pertinent præsentia sua ordinare se promisit.

CAPVT XII.

DEspiritualibus autem nolo uos ignorare fra
tres, scitis quia cum gentes eratis, simula
crorum forma eûtes, prout ducebamini.)
Spiritualia illis traditurus, exemplum pri
oris conuersationis memorat, ut sicut si
mulacrorum fuerunt forma colentes ido
la, & ducebantur duce uoluntate dæmoniorum, ita & co
lentes deum sint forma legis dominice, ambulantes si
cuit placet domino. Forma enim uniuscuiusque legis in
professione & conuersatione cultoris debet uideri. Ille
enim forma & imago legis dei est, in cuius fide & con
uersatione Euangeli ueritas lucet. ¶ Propter quod noui
uobis facio, quia nemo in spiritu dei, dicit anathema Ie
su, & nemo potest dicere dominum Iesum, nisi in spiritu
sancto.) Quoniam rationem spiritualium ignorantes, per
singula

Singula charismata, hominibus potius quam deo dabat
 gloriam, non assecuti per spiritum sanctum hoc donum
 ministrari. Et quia qui dominum Iesum uocat, non sine
 spiritu sancto hoc dicit: habet enim gratiam in eo ipso si
 dei suae, propter gloriam nominis Christi, non enim si-
 ne dono dei est, dominum dicere Iesum, ac per hoc ostendit
 illis in omnibus dei esse laudem & gratiam. Quia si-
 cut idolorum imago in ministris eius est, ordinem suum
 habens per singulos gradus, totum tamen hominis est:
 ita & in lege dominica gradus charismatum sunt officia
 ecclesiæ, non utiq; meritis humanis indulti, sed ut mem-
 bra ad ædificationem ecclesiæ pertinentia, quæ per se &
 in se habent gloriam, sicut est etiam in humanis officiis.
 Scholæ enim sunt quæ positis in se dant dignitatem, ue-
 loci honor hominem faciat gloriosum nō propria laus.
 Ait ergo: Nemo in spiritu dei dicit anathema Iesu. Vox
 enim quæ dicit anathema Iesu, humano est errore prola-
 ta, quicquid enim falsum est ab homine est. Et nemo po-
 test dicere dominum Iesum nisi in spiritu sancto. Dictum
 enim ipsum quo significatur dominus Jesus, non adulatio-
 nione hominum, sicut & idola diu uocatur, sed spiritus san-
 cti ueritate profusum est: quicquid enim uerum à quo cū
 que dicitur, à sancto dicitur spiritu. Ne ergo hominum
 fauorem existimarent in regula Christiana, & propter
 hoc se argui minime paterentur, sicut est & in simula-
 chris: homo enim adiuuenit ut deus dicatur qui non est,
 ac per hoc subiecti sunt antistites illis. Ostendit enim eis
 nullum beneficium esse humanum in eo, cum dicitur: De-
 minus Jesus, sed magis donum dei, qui dignatus est my-
 sterium suum hominibus declarare. Etenim ipsa pro-
 fessio remissionem acquirit peccatorum, sicut non præstat
 religioni beneficium dicentes dominum Iesum, sed acci-
 piunt, ne more idolorum hominum putarent gratiam
 esse in lege domini, dum uocatur deus qui non est. Deni-
 que non intelligentes dei donum esse in fide, singuli sin-
 gulos sibi homines delegerant, quos sequerentur, dicen-

tes: Ego sum Pauli, ego uero Apollo. Superbiam ergo illorum humiliat, ut pariantur se sicut dixi argui. ¶ Diuisiones autem gratiarum sunt.) Non hoc humanis meritis uult ascribi, sed gratiae dei, ad honorificentiam nominis eius. Sicut enim qui dicit dominum Iesum, in spiritu sancto dicit qualis uis sit, ita & in loco ordinis officij Ecclesiastici positus, gratiam habet qualis uis sit: non utiq; propriam, sed ordinis p; efficaciam spiritussancti. Vnde & inter initia dicit: Neq; q; plantat est aliquid, neq; qui rigat, sed qui incrementum dat deus. ¶ Idem autem spiritus, & diuisiones ministeriorum sunt.) Per eundem spiritum diuersa dona dicit præstari. ¶ Idem uero dominus, & diuisiones operationum sunt.) Jungit nunc Christum spiritussancto. ¶ Idem autem deus, qui opera tur omnia in omnibus.) In tantum non hoc hominibus dandum, quasi proprium, sed soli deo afferit, ut etiā donum spiritussancti & gratiam domini Iesu unius dei dicat operationem, ne gratia & donum diuisum sit per personas patris & filij, & spiritussancti, sed indiscretę unitatis & naturae trium unum opus intelligatur, ut ad unū omnem gloriam redigat & diuinitatem. Diuisiones autem gratiarum sunt officijs Ecclesiæ, non humanis meritis deputatae. Si enim spiritussanctus idem dominus est, & dominus idem deus est, tres unus deus est. Cum enim spiritussancti gloria, & potestas, & natura dei est, & dominus Iesus idem est in natura quod deus est, unus utiq; spiritussanctus, & dominus I E S U S, & pater deus est. Et singuli enim deus unus, & tres deus unus. Denique operante uno, tres operari dicuntur, ut trinitatis mysterium in unius dei natura & potestate claudatur, cum sit immensum. ¶ Unicuique datur autem manifestatio spiritus ad utilitatem.) Hoc est, donum accipit, ut diuinis retinaculis uitam suam gubernans, & sibi & alijs utilis sit, dum exemplum bonæ conuersationis ostendit. ¶ Cuidam enim datur per spiritum sermo sapientię.) Id est, dat illi prudentia nō ex literis, sed corrusco spiritus sancti, ut cor habeat illuminatum & prudens, & discernat

I que

quæ uitanda sunt, quæ sequerda. ¶ Alij uero sermo sci-
entia, secundum eundem spiritum.) Hoc est, ut habeat
scientia rerum diuinarum. ¶ Alij gratia curationum in uno
spiritu.) Id est, ut medelam tribuat infirmis uel egris.
¶ Alij fides in eodem spiritu.) Hoc dicit, ut fidei profi-
dæ ac uendicadæ pressa uercundia accipiat facultatem.
¶ Alij operatio uirtutum.) Potestate dari significat in ence-
dis dæmonijs, aut signis facieñdis, ¶ Alij prophetia.) Id
est, ut spiritu repletus dicat futura. ¶ Alij discretio spiri-
tu.) Ut intelligat & iudicet quod dicit, an spiritus lan-
eti, sit an mundani. ¶ Alij interpretatio sermonum. Alij
genera linguarum.) Interpretari est, ut dicta illorum, qui
linguis loquuntur uel literis, per donum dei fideliter in-
terpreteſ. ¶ Omnia autem hec operatur unus atq; idem
spiritus, diuidens unicuiq; prout uult.) Quod superius
trium personarum dicit, nunc per unū spiritum sanctū agi
profiteſ, ut quia unius naturæ sunt & uirtutis, qd unus
operatur, operant̄ tres, unus tamen est deus, cuius gra-
tia diuidit singulis prout uult, nō ad meritū magis ho-
minis, sed ad ædificationē Ecclesiæ suæ: ut omnia quæ
mundus imirari uult, sed non implet, quia carnalis est,
haec in Ecclesia, quæ domus dei est, singulorum officijs &
dono & magisterio spiritus sancti indulta, ad probatio-
nē ueritatis in his quiccontemptibiles mundo sunt uiden-
tur. ¶ Sicut enim corpus unum est, & membra habet mul-
ta, omnia autem membra ex uno corpore cum sint mul-
ta, unum sunt corpus, ita & Christus. Etenim in uno spi-
ritu nos omnes in unum corpus baptizati sumus, siue Iu-
dæi, siue Græci, siue serui, siue liberi, & omnes unū spi-
ritum potauimus.) Per haec docet nullius personam
quasi despici contemnendā, ne equalius quasi perfecta
sit præferendam, nec gloriam quæ soli deo debet homi-
nibus tribuendam, quando in omnibus unus atq; idem
deus sit gloriosus, quippe cum omnes & unum bapti-
sma habeamus, & unum atque eundem spiritum san-
ctum. Hoc propter supradictam causam, quia in aliquo
bus gloriabantur, aliquos uero uelut contemptibiles
spernebant,

252 **COMMENT. D. AMBRO.**

spernebant. ¶ Nam & corpus non est unum membrum sed multa.) Hoc dicens ostendit unitatem uarietatis officiorum, & diuersitatem hanc non discrepare in unitate potestatis, quando corporis unitas non in singularitate consistit, sed in multis membris, ut inuicem sibi præsent quod debent. ¶ Si dixerit pes, quia non sum manus, non sum de corpore, num propterea nō est de corpore?) Hoc est, non posse eum qui infirmus uidetur inter fratres negari esse de corpore, quia non est potens. ¶ Si dixerit auricula quia nō sum oculus, nō sum de corpore, num propterea nō est de corpore?) Nō debere dicit illum qui pa-
lo inferior est, non necessarium putari corpori, propterea quod de primis nō sit. ¶ Si totum corpus oculus, ubi est auditus: si totum auditus, ubi est odoratus?) Id est, si omnes unius essent officij & operis, quō impleretur reliqua necessitas corporis, cum cōstent multis officijs opus esse ad gubernacula corporis. ¶ Nunc autem deus posuit membra unumquodq[ue] in corpore sicut uoluit.) Volunta-
tem dei, quia prouida & ratiōalis est, membra dicit corpori aptassē, ut nihil desit multis membris perfectum.
¶ Si autem fuissent omnia unū membrum, ubi corpus?) Manifestū est, quia si omnes unius fuissent dignitatis, nō dicerentur membra nec corpus, ideoq[ue] uarijs membrorum officijs conguernatur. Omnia enim unum mem-
brum esse non poterant, ideo autem multa sunt, quia ab inuicem differunt dignitate. ¶ Quia si essent omnia unū membrum ubi corpus? nunc autem multa quidem mem-
bra: unum autem corpus.) Hoc dicit, quia multa membra cum sui inuicem egeant, non discrepant in unitate naturæ, quāmuis diuersa sint, quia diuersitas hec in unū concurrit, ut corporis utilitas expleatur: sicut & ea qui-
bus mundus ipse constat cum sint diuersa nō solum officijs sed & naturis, ad unius tamen mundi proficiunt per fectionem, & ex omnibus his nascitur temperies quædā in fructibus qui humanæ proficiunt utilitati. ¶ Non po-
test autem dicere oculus manui, opera tua nō indigo.) Hoc est, non potest dicere potior inferiori nō mihi opus

162

es, quia oculis quidem uidetur, sed manus sunt quæ operantur. ¶ Aut iterum caput dicere pedibus, nō estis mihi necessarii.) Id est, maior gradu & dignitate nō potest si ne illo esse qui humilis est, quia est quod humilis potest quod non potest sublimis, quia ferrum potest, quod nō potest aurum, ac per hoc honorem capiti faciunt pedes. ¶ Sed multo magis quæ uidentur membra corporis infirmiora esse necessaria sunt.) Manifestum est, quia quamvis aliquis dignitate sublimis sit, si subiectus tamē defuerit qui obsequiis suis illum faciat gloriosum, ipsa dignitas cōtemptibilis erit. Officium est enim per quod dignitas cōstat. Tale est si imperatori desit exercitus. Quamvis ergo magnus sit imperator, necessarium tamē habet exercitum. Membrum est enim corporis eius ante se habens tribunos, comites, magistros. His omnibus inferiores sunt milites & magis necessarii sunt, sicut membra corporis quæ cū inferiora uidetur, plus utilia sunt. Sine oculis eī manibus operatur, & ambulās uictū quæ ritat. ¶ At quæ putamus ignobiliora esse membra corporis, his maiorem honorem circundamus.) Similis est sensus, quia qui putatūr sine dignitate esse, inuenimus in eis quod laudemus, sicut & in membris, & plus nobis placet, quam quod in cæteris inuenimus. Quo enim honore dignæ sunt manus, quando quod uolumus tenemus, uel pedes cum quo uolumus imus. • Propterea & nos addimus eis honorificētiam, utputa pedibus, quos, quia humiles sunt & sine dignitate, calciamentis ornamus. ¶ Et quæ inferiora sunt nobis, reverentiam abundantiorem habent.) Manifestum est, quia pudenda nostra quæ turpia uidetur, dum aspectus publicos uitāt, honestate se cō tegūt, ne per irreuerētiam horreant. Simili mō & quidā fratrum cum sint egestate & habitu inhonesti, nō tamē sunt sine gratia, propter quod mēbra sunt corporis nostri. Nam solent succinēti pede nudo, uesticula tetrica incedere. Quanquam ergo uideātur cōtemptibiles, magis honori sunt, quia solēt uitam habere mudiorem. Quod enim hominibus uidetur despectum, solet à deo pulchrū

Iudi-

iudicari. ¶ Quæ autem honesta sunt nostra, nullius est
 gent.) Apertum est, quia caput non eget neque facies
 neque manus, ut his addatur per quod decorentur ita &
 fratribus in quibus studium peritiae & conuersatiois ui-
 get honestatis, nihil est quod à nobis addatur, debitus
 enim illis redditur honor. ¶ Despectis uero uel humili-
 bus exhortatio necessaria est, per quam addatur illis a-
 liquis honor ut fiant utiles, si quo minus, ipso cõtemptu
 negligentiores circa se erunt, in quibus magis proficien-
 dum est. ¶ Sed deus temperauit corpus ei cui deest am-
 pliorem honorem tribuendo ut nō sit schisma in corpo-
 re, sed ipsa pro inuicem sollicita sint membra.) Sic di-
 cit à deo moderatum humanum corpus ut omnia mem-
 bra eius necessaria sint, ac per hoc pro se inuicem sollici-
 ta, quia aliud sine altero esse nō potest, & quod inferius
 putatur, magis necessarium est, sicut & de fratribus ex-
 positum est uel disputatum, quia nullus debet uelut in-
 utilis despici. ¶ Et si quid patitur unum membrum, co-
 patiuntur omnia membra.) Hoc de membris corporis
 carnis ambiguum non est, quia si oculus aut pes uel ma-
 nus capiantur egreditudine aliqua infirmitatis, totum cō-
 dolet corpus: ita & nos docet condolere fratribus, si ali-
 quid huiusmodi aut necessitatis emerserit. ¶ Siue glo-
 rificatur unum membrum congaudent omnia membra.)
 Manifestum est, quia lxxtum est caput siue cætera mem-
 bra, si pedes fuerint accurati uel sani. · Sic debemus &
 nos alacres fieri, si fratrem aliquem uiderimus cultore
 dei, & auctum honestate morum, hoc est sanum esse cō-
 filio. ¶ Vos autem esis corpus Christi, & membra de
 membro.) Ostendit aperte nostram se causam mem-
 brorum carnalium rationem tractasse, quia non omnes
 possumus eadem, sed singuli pro qualitate fidei & gra-
 tiam habemus concessam. ¶ Et quoddam quidem po-
 sit deus in Ecclesia primum Apostolos.) Caput itaq;
 in Ecclesia Apostolos posuit qui legati Christi sunt, si-
 cut dicit idem Apostolus: · Pro quo legatione fungi-
 mur. Ipsi sunt episcopi, firmate istud Petro Apostolo &
 dicente

Dicente inter cætera de Iuda: Et episcopatum eius accipiet alter. ¶ Secundo prophetas.) Prophetas dupliciti genere intelligamus, & futura dicentes, & scripturas revelantes, quamvis sint & Apostoli prophetæ, quia primus gradus omnia subiecta habet. Denique pessimus Caiphas propter quod princeps sacerdotum erat prophetauit, ordinis utique causa non proprii meriti. Tamenspecialiter erant prophetæ & scripturarum interpretes, & futura dicentes: Sicut erat Agabus, qd exitia & uincula huic Apostolo prophetauit futura Hierosolymis, & famem cecinisse facta est sub Claudio. Ideo quanquam sit melior Apostolus, aliquando tamen eget prophetis. Et quia ab uno deo patre sunt omnia, singulos episcopos singulis Ecclesijs præesse decreuit. ¶ Tertio doctores.) Illos dicit doctores qui in Ecclesia literis & lectionibus retinendis imbuebant more synagogæ, quia traditio illorum ad nos transitum fecit. ¶ Quarto loco ait: ¶ Deinde uirtutes, exinde gratiam curationum.) Potest enim aliquis non esse Episcopus & in se habere donum uirtutis sanitatum. Quinto loco donum intellectus tribuit. ¶ Opitulationes, gubernationes.) Ut in rebus diuinis uigilet intellectu: ita tamen ut in aliis quæ implere non conceditur ab alio sumat quod dehabet, quia totum uniusconcedi non potest. Sunt & gubernatores qui spiritualibus retinaculis hominibus documeto sunt. ¶ Genera linguarum.) Ut donum sit dei multas linguis scire. ¶ Interpretationes sermonum.) Ut hoc alicui gratia dei impertiat, ut linguarum interpretandarum habeat peritiam. ¶ Nunquid omnes Apostoli?) Verum est, quia in Ecclesia unus Episcopus est. ¶ Nunquid omnes prophetæ?) Non est ambiguum, non omnibus concedi prophetiam. ¶ Nunquid omnes doctores?) Ille doctor est cui conceditur. ¶ Nunquid omnes uirtutes?) Hic potest habere uirtutem, cui dat deus dæmonia eiūcere. ¶ Nunquid omnes gratia habent curationum?) Quōpotest fieri, ut omnes habeat dona curationum? ¶ Nunquid omnes linguis loquuntur?)

Actu. 21. &c

ii.

Nº

Non utique nisi qui accipit donum in hac re. ¶ Nunquid omnes interpretantur? Ille potest linguas interpretari cui dat deus. In supradictum sensum hæc inferenda. Explanauit enim redditæ ratione omnes habere diuersas gratias, nec totum alicui cōcedi exemplo membrorum. Exemplo enim corporis carnis, spiritale corpus insinuat, ac per hoc in omnibus deum benedicendum & in ipsis nomine gloriandum cuius gratia est. Hanc rationem etiam in rebus physicis inuenimus. Aurum enim cum melius argento sit, plus tamen in usu argentum est: & cū æs necessarium sit, pluſt tamen ferro opus est. Nihil enim penè sine ferro sit, cum sit inferius. Et post hæc: ¶ Aemulamini autem charismata meliora.) Hoc mox in subiectis absolvit. ¶ Et adhuc magis excellentiorem uiam uobis demonstro.) Gradatim illos ad utiliora prouehit, ostendens illis gratiam supradicti omnis doni, quæ in hominibus uidentur, siue loquendi aut curādi aut propheetandi non ad meritum hominis pertinere, sed ad honorificentiam dei. Ideoq; nunc uiam se dicit illis ostendere planiorem, qua itur ad cælum, quæ meritum collocat apud deum. Nam quia supradicta non semper ad meritum pertinet, dicit saluator: Multi mihi dicēt in illa die, id est iudicij, domine domine nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia eieciimus, & uirtutes multas fecimus? Et quia non hoc ad meritum pertinet, sed officia sunt ecclesiæ ad confusione gentilium & dei honorificentiam protestandam, dicit eis dominus: Recedite à me nō noui uos operari iniquitatis. Securis em quia dei in illis operatio cernebatur, negligentes erga se fuerunt. Nam & illis septuaginta duobus discipulis gaudentib; quod dæmonia illis subdita fuerant, dicit saluator: Nolite in hoc gaudere quod dæmonia uebis subiecta sunt, sed in hoc gaudete quod nomina uestra scripta sunt in cælo. Quare, nisi quia nomini dei subiecta sunt, non hominis merito? Et quare nunc non ita sit ut habeant homines gratiam dei? Inter initia fieri oportuit, ut fundamenta fidei acciperent firmitatem.

Luc. 10

Nunc